

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 859

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 decembrie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 424 din 13 noiembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior	1-3		938. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului privind organizarea și funcționarea sistemului de monitorizare a prețurilor produselor pescărești	4-6
			1.581. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind constituirea Comisiei centrale fiscale	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 424 din 13 noiembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca fiind inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001, deoarece, prin Decizia nr. 176 din 6 mai 2003, Curtea Constituțională a constatat că aceste dispoziții sunt neconstituționale. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții ale ordonanței de urgență criticate, apreciază că aceasta este neîntemeiată.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, excepție ridicată de Fundația „România de Măine” — Universitatea „Spiru Haret” în Dosarul nr. 69/2003 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 mai 2003, pronunțată în Dosarul nr. 69/2003, **Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior.**

Excepția a fost ridicată de Fundația „România de Mâine” — Universitatea „Spiru Haret”, cu ocazia soluționării acțiunii formulate în contencios administrativ în contradictoriu cu Ministerul Educației și Cercetării și Ministerul Finanțelor Publice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 contravine prevederilor constituționale ale art. 32 alin. (6), ale art. 53 alin. (1) și (2), ale art. 72 alin. (3) lit. m), precum și celor ale art. 138 alin. (1), întrucât prin această ordonanță „s-a instituit o taxă de 10% asupra veniturilor obținute din încasarea taxelor de școlarizare, admiteri, înmatriculări, repetarea examenelor și a altor forme de verificare, precum și a celorlalte taxe percepute în procesul de învățământ, de la studenți, și o taxă de 40 % din aceleași venituri obținute de la studenții școlarizați peste cifra de școlarizare”. În acest sens, arată că prin această ordonanță de urgență s-au dat reglementări de domeniul legii organice, care însă nu se justifică constituțional prin existența unui caz excepțional. Autorul excepției apreciază că „toate actele normative emise în domeniul învățământului trebuie să fie legi organice dezbătute în Parlament și bine justificate”.

Instanța de judecată consideră că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 este un act neconstituțional numai în raport cu dispozițiile art. 138 din Constituția României, întrucât, „nefiind motivată de existența unor situații de urgență, măsurile adoptate pe calea ordonanței de urgență privind taxele la bugetul de stat nu pot fi adoptate decât prin lege”. În raport cu celelalte dispoziții constituționale invocate de autorul excepției, instanța apreciază că ordonanța este constituțională, deoarece „organizarea generală a învățământului și autonomia universitară se pot reglementa în concret și prin emiterea de ordonanțe de urgență, dacă situația de fapt o impune”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate a art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 a fost deja admisă prin Decizia nr. 176/2003, cu acel prilej Curtea Constituțională statuând că dispozițiile criticate sunt neconstituționale. Ca atare, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepția de neconstituționalitate a acestui articol a devenit inadmisibilă. În ceea ce privește dispozițiile art. 2—7 din ordonanță, consideră că acestea sunt constituționale, deoarece nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Avocatul Poporului consideră că „numai Curtea Constituțională are posibilitatea să aprecieze dacă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 a fost adoptată în condițiile art. 114 alin. (4) din Constituție, sau era necesară adoptarea unei legi, în condițiile prevăzute de art. 138 din Legea fundamentală”. Cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 2 și 3 din ordonanță, reține ipoteza unui posibil caracter sancționator al taxei în cuantum de 40%, pe care instituțiile de învățământ superior au obligația de a o vărsa la bugetul de stat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în

cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției republicate, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174 din 13 decembrie 2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 21 decembrie 2001.

Aceste dispoziții legale au următoarea redactare:

„Art. 1. — *Instituțiile de învățământ superior particulare au obligația să verse la bugetul de stat o taxă în cuantum de 10% din veniturile realizate din încasarea taxelor de școlarizare, admiteri, înmatriculări, repetarea examenelor și a altor forme de verificare, precum și a celorlalte taxe percepute în procesul de învățământ de la studenți.*

Art. 2. — *Instituțiile de învățământ superior de stat, pentru numărul de studenți școlarizați peste cifra de școlarizare aprobată de Ministerul Educației și Cercetării, au obligația să verse la bugetul de stat o taxă în cuantum de 40% din veniturile prevăzute la art. 1.*

Art. 3. — *Instituțiile de învățământ superior particulare, pentru numărul de studenți școlarizați peste cifra de școlarizare, propusă de Consiliul Național de Evaluare și Acreditare Academică și aprobată de Ministerul Educației și Cercetării, au obligația să verse la bugetul de stat o taxă în cuantum de 40% din veniturile prevăzute la art. 1.*

Art. 4. — *Sumele prevăzute la art. 1—3 se utilizează pentru susținerea investițiilor, activităților de întreținere și de reparare a căminelor studentești.*

Art. 5. — *Instituțiile de învățământ superior au obligația să calculeze semestrial taxele prevăzute la art. 1—3 și să le vireze la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare expirării semestrului.*

Art. 6. — (1) *Pentru neachitarea în termen a taxelor prevăzute la art. 1—3 instituțiile de învățământ superior datorează majorări de întârziere în cuantumul prevăzut de lege pentru creanțele bugetare.*

(2) *Majorările de întârziere prevăzute la alin. (1) se fac venit la bugetul de stat și se folosesc cu aceeași destinație.*

Art. 7. — *Metodologia de aplicare a măsurilor stabilite prin prezenta ordonanță de urgență se elaborează de Ministerul Educației și Cercetării și de Ministerul Finanțelor Publice și se aprobă prin ordin comun al celor două ministere în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”*

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi din Constituția republicată:

— Art. 32 alin. (6): „*Autonomia universitară este garantată.”;*

— Art. 56 alin. (1) și (2): „(1) *Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice.*

(2) *Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.”;*

— Art. 73 alin. (3) lit. n): „*Prin lege organică se reglementează:[...]*

n) organizarea generală a învățământului;”;

— Art. 139 alin. (1): „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege.”*

Examinând excepția, Curtea constată că, asupra constituționalității dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 176 din 6 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 9 iunie 2003.

Cu acel prilej Curtea a reținut că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, întrucât „instituirea obligației de plată a taxei de 10% exclusiv de către universitățile particulare creează premisa unui dezechilibru în stabilirea sistemului de impuneri [...]. Taxa în discuție este stabilită în afara cadrului general al impozitelor și taxelor, întrucât nu este justificată prin nici un fel de prestație a unei autorități publice, contravenind principiului constituțional al justei așezări a sarcinilor fiscale, consacrat de dispozițiile art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală. Totodată, prin dispozițiile criticate se restrânge și dreptul de proprietate al instituțiilor de învățământ superior particulare, ceea ce contravine prevederilor art. 41 alin. (1) și (2) din Constituție, referitoare la protecția proprietății private, precum și ale art. 49, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți“.

Ulterior pronunțării acestei decizii, Curtea a mai fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a art. 1 și 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001, iar prin Decizia nr. 281 din 1 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, a statuat că „art. 1 din ordonanță, fiind declarat neconstituțional, critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 din aceeași ordonanță a rămas fără obiect“.

În cauza de față critica de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001, în întregul său, are la bază susținerea, pe de o parte, că reglementarea respectivă este de domeniul legii organice și, ca atare, nu putea fi adoptată prin ordonanță de urgență, iar pe de altă parte, că nu sunt îndeplinite cerințele constituționale pentru emiterea ordonanței de urgență, în sensul că nu a existat un caz excepțional care să o justifice. Referitor la acest aspect, în jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a statuat că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legii organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând direct din textul constituțional, o asemenea limitare nefiind însă prevăzută de alin. (4) al art. 115 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență.

Cu privire la afirmația potrivit căreia Guvernul reglementează prin ordonanțe în domeniul rezervat legilor organice, critică raportată la prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. n), în jurisprudența sa Curtea a reținut că limitarea posibilității emiterii de ordonanțe de urgență numai la

domenii ce nu fac obiectul legilor organice nu este prevăzută de Constituție.

Nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 32 alin. (6) din Constituție, deoarece autonomia universitară trebuie să funcționeze într-un cadru legal instituit, conform alin. (5) al aceluiași articol constituțional, potrivit căruia „*Învățământul de toate gradele se desfășoară în unități de stat, particulare și confesionale, în condițiile legii*“.

Prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001 nu contravin nici dispozițiilor art. 56 din Legea fundamentală, republicată, referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale, întrucât obligația de a vărsa la bugetul de stat o taxă în quantum de 40% din veniturile prevăzute la art. 1 incumbă atât instituțiilor de învățământ superior de stat, cât și celor particulare. Astfel, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 3/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 8 iunie 1994, „fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni“.

Referitor la critica privind înfrângerea dispozițiilor art. 139 alin. (1) din Constituție, republicată, conform cărora impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat se stabilesc numai prin lege, aceasta nu este întemeiată, întrucât aceste prevederi constituționale au semnificația de a interzice posibilitatea stabilirii de impozite și taxe printr-un act normativ inferior ca forță juridică legii, astfel cum sunt hotărârile Guvernului, care se emit pentru organizarea executării legilor. Interdicția nu privește însă și ordonanțele Guvernului, care se emit în baza dispozițiilor constituționale privind delegarea legislativă, efectele lor fiind aceleași cu cele ale legilor.

În sfârșit, menționăm că asupra constituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 174/2001, în întregul său, Curtea Constituțională s-a pronunțat recent prin Decizia nr. 357 din 30 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 3 noiembrie 2003, în sensul că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 este inadmisibilă, iar în cazul celorlalte dispoziții din ordonanță, excepția este neîntemeiată.

Curtea apreciază că, în speță, nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței sale, astfel încât cele statuate prin decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6), al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, excepție ridicată de Fundația „România de Mâine“ — Universitatea „Spiru Haret“ în Dosarul nr. 69/2003 al Curții de Apel București — Secția contencios administrativ.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2—7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea finanțării învățământului superior, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 noiembrie 2003.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN

privind organizarea și funcționarea sistemului de monitorizare a prețurilor produselor pescărești

Având în vedere prevederile art. 17 alin. (2) din Legea nr. 73/2002 privind organizarea și funcționarea piețelor produselor agricole și alimentare în România și ale art. 77 din Legea nr. 192/2001 privind fondul piscicol, pescuitul și acvacultura, republicată,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin se referă la prețurile practicate la prima vânzare a produselor pescărești ce provin din pescuitul comercial și acvacultură.

Art. 2. — Datele referitoare la prețurile practicate la prima vânzare de agenții economici sunt confidențiale și nu vor putea fi comunicate altor agenți economici sau mass-media.

Art. 3. — Agenții economici autorizați să practice activitatea de acvacultură vor comunica direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, până la data de 5 a lunii, datele prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 4. — Direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București întocmesc și transmit până la data de 15 a fiecărei luni, sub formă scrisă sau pe suport electronic, la structura de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, situația centralizatoare pentru luna precedentă, conform modelului prezentat în anexa nr. 2.

Art. 5. — Datele primite din teritoriu, referitoare la activitatea de acvacultură (piscicultură), împreună cu datele primite de la Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol și de la Administrația Rezervației Biosferei „Delta

Dunării“, conform Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 553/2003 privind obligativitatea întocmirii notelor de vânzare a peștelui și a altor viețuitoare acvatice, la centrele de vânzare, vor fi prelucrate de Serviciul de pescuit și piscicultură din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, care va întocmi baza de date referitoare la piața produselor pescărești.

Art. 6. — Datele privind prețurile medii pe specii, practicate în România la prima vânzare, vor fi publicate lunar pe site-ul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului.

Art. 7. — Structura de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene, Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol, Administrația Rezervației Biosferei „Delta Dunării“, precum și agenții economici care desfășoară activități de acvacultură (piscicultură) vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,

Petre Daea,

secretar de stat

București, 19 noiembrie 2003.

Nr. 938.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Numele persoana fizică/ persoana juridică/ adresa
 Ferma piscicolă (bazinul piscicol).....

SITUAȚIA PRODUCȚIEI VÂNDUTĂ ÎN LUNA ANUL

Categoria	Specia	Cantitatea (kg)	Categoria de calitate*)	Categoria de calibraj*)	Preț unitar lei/kg	Beneficiar
Material de populare						
	Total					
Pește de consum						
	Total					
Produce din pește**						
	Total					

*Se va completa conform OM 510/2002 pentru aprobarea normelor de comercializare a peștelui și a altor viețuitoare acvatice.
 **) Se referă la preparate din pește realizate în ferma înainte de prima vânzare (decapitat, eviscerat, porționat, sărat, afumat, marinat etc).

Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală
Județul

Cantitățile de pește și produse pescărești vândute de agenții economici autorizați să practice activitatea de acvacultură (piscicultură) în luna

Nr. Crt.	Agentul economic	Material de populare (kg.)	Pește de consum (kg.)	Produse din pește (kg.)
1.				
2.				
3.				
4.				

Situația vânzărilor de pește și produse din pește pe specii în județ în luna

Categoria	Nr. Crt.	Specia	Cantitatea totală (kg)	Preț minim	Preț maxim
Material de populare					
Pește de consum					
Produse din pește*)					

*)Se referă la preparate din pește realizate în ferma înainte de prima vânzare (decapitat, eviscerat, porționat, sărat, afumat, marinat etc)

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

O R D I N

privind constituirea Comisiei centrale fiscale

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 735/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, în baza prevederilor art. 34 alin. (3) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificările ulterioare, ale art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente, ale art. 84 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată și modificată prin Legea nr. 493/2002, cu modificările ulterioare, ale art. 59 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 523/2002, cu modificările ulterioare, și ale art. 38 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru aplicarea unitară a prevederilor legale privind impozitul pe profit, impozitul pe venit, impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente, accizele și taxa pe valoarea adăugată, se constituie Comisia centrală fiscală la nivelul Ministerului Finanțelor Publice, potrivit art. 34 alin. (3) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, cu modificările ulterioare, art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente, art. 84 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată și modificată prin Legea nr. 493/2002, cu modificările ulterioare, art. 59 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001 privind regimul accizelor, aprobată și modificată prin Legea nr. 523/2002, cu modificările ulterioare, și art. 38 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — În cadrul Comisiei centrale fiscale funcționează un secretariat tehnic format din 3 persoane, reprezentând Direcția generală de politici și legislație privind veniturile bugetului general consolidat și Direcția generală juridică.

Art. 3. — Comisia centrală fiscală, având componența prevăzută în anexa nr. I, este prezidată de secretarul de stat cu atribuții în domeniul politicii și legislației fiscale. Soluțiile fiscale unitare se adoptă prin decizii ale Comisiei centrale fiscale

care se aprobă de ministrul finanțelor publice și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Este interzisă emiterea de avize, instrucțiuni sau orice altă îndrumare constând în interpretarea unor prevederi legale în domeniul fiscal de către funcționarii din Ministerul Finanțelor Publice, inclusiv de către membrii comisiei, fără a fi supuse dezbaterii și aprobării Comisiei centrale fiscale.

Art. 5. — Atribuțiile și modul de desfășurare a activității Comisiei centrale fiscale sunt prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei centrale fiscale, prezentat în anexa nr. II.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin își încetează valabilitatea Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 718 din 3 iunie 2003. În termen de cel mult 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin se modifică în mod corespunzător Ordinul ministrului finanțelor nr. 767/2000 pentru aprobarea Instrucțiunilor cuprinzând procedura de asistare a contribuabililor în domeniul fiscal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 30 iunie 2000.

Art. 7. — Anexele nr. I și II fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 14 noiembrie 2003.
Nr. 1.581.

ANEXA Nr. I

C O M P O N E N Ț A

Comisiei centrale fiscale

Nr. crt.	Funcția	Domeniul	Statutul
1.	Secretar de stat	Cu atribuții în domeniul politicii și legislației fiscale	președinte
2.	Secretar de stat	Cu atribuții în domeniul activității de administrare fiscală	locuitor al președintelui
3.	Director general	Direcția generală de politici și legislație privind veniturile bugetului general consolidat	membru
4.	Director general	Direcția generală juridică	membru
5.	Director general	Direcția generală de proceduri pentru gestiunea veniturilor bugetului general consolidat	membru
6.	Director general	Direcția generală de proceduri și gestiune a colectării veniturilor bugetare	membru
7.	Director general	Direcția generală de revizie fiscală și de metodologie și proceduri pentru control	membru
8.	Director general	Direcția generală de soluționare a contestațiilor	membru
9.	Director general adjunct, care coordonează legislația privind impunerea persoanelor juridice și a altor entități similare	Direcția generală de politici și legislație privind veniturile bugetului general consolidat	membru

Nr. crt.	Funcția	Domeniul	Statutul
10.	Director general adjunct, care coordonează legislația privind taxa pe valoarea adăugată	Direcția generală de politici și legislație privind veniturile bugetului general consolidat	membru
11.	Director general adjunct, care coordonează legislația privind accizele	Direcția generală de politici și legislație privind veniturile bugetului general consolidat	membru
12.	Director	Direcția de reglementări contabile	membru
13.	Șef serviciu	Serviciul legislație și armonizare T.V.A. în regim normal și regimuri speciale	membru

ANEXA Nr. II

REGULAMENT

de organizare și funcționare a Comisiei centrale fiscale

Art. 1. — Comisia centrală fiscală este formată din 13 persoane cu drept de vot, dintre care un președinte, un locțiitor al președintelui și 11 membri, în componența prevăzută în anexa nr. I.

Art. 2. — În cadrul Comisiei centrale fiscale, denumită în continuare *Comisie*, funcționează Secretariatul tehnic format din 3 persoane și, cu atribuții temporare, câte o persoană pentru fiecare dintre cele 5 impozite prevăzute la art. 4.

Art. 3. — Comisia analizează problemele complexe și cu caracter general de natură fiscală cu care se confruntă contribuabilii și organele fiscale, pentru care se impune o soluționare unitară în vederea eliminării confuziilor și interpretărilor diferite în aplicarea legislației fiscale.

Art. 4. — Sarcina de a selecta problematica ce se supune dezbaterii Comisiei revine directorilor generali și/sau adjuncți în ale căror atribuții se regăsește coordonarea următoarelor impozite: impozitul pe profit, impozitul pe venit, impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente, accizele și taxa pe valoarea adăugată, denumiți în continuare *directori coordonatori*, la propunerea Secretariatului tehnic care primește întreaga corespondență privind problemele din domeniul legislației fiscale. Pentru fiecare dintre problemele selectate directorii coordonatori elaborează nota de prezentare și soluția propusă. Pentru înscrierea pe ordinea de zi a ședinței comisiei este necesară aprobarea președintelui comisiei.

Art. 5. — Atribuțiile Comisiei sunt următoarele:

a) analizează notele de prezentare și soluțiile propuse, înscrise pe ordinea de zi;

b) aprobă prin decizii soluții unitare de aplicare a prevederilor legale, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Punctele de vedere ale membrilor comisiei și soluțiile adoptate se consemnează în procesul-verbal al ședinței, care se întocmește de Secretariatul tehnic.

Art. 6. — (1) Comisia se întrunește o dată pe săptămână sau ori de câte ori este nevoie, la propunerea Secretariatului tehnic, cu aprobarea președintelui Comisiei. Comisia se poate întruni și poate lua decizii în prezența a cel puțin 9 membri, dintre care nu pot să lipsească președintele Comisiei sau locțiitorul acestuia, directorul general al Direcției generale juridice și directorul coordonator ori înlocuitorii de drept ai acestora. Deciziile se iau cu

votul a jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți și sunt valabile indiferent de poziția ulterioară a persoanelor absente de la lucrările Comisiei.

(2) La lucrările ședinței pot fi invitați să participe fără drept de vot specialiști din cadrul direcțiilor de specialitate.

(3) Secretariatul tehnic primește și înregistrează întreaga corespondență ce se referă la aspecte din domeniul legislației fiscale și va proceda astfel:

— analizează adresele și le selectează în funcție de probleme;

— prezintă directorului coordonator inventarul problemelor din adrese;

— în termen de 7 zile lucrătoare, Secretariatul tehnic împreună cu directorul coordonator selectează problemele care impun elaborarea de soluții de către Comisie.

(4) Problemele selectate se prezintă președintelui Comisiei, care aprobă înscrierea acestora pe ordinea de zi a ședinței.

(5) Secretariatul tehnic va ține un registru în care se vor consemna:

— data ședinței;

— participanții (nominal);

— ordinea de zi;

— modul de votare a deciziilor;

— numărul atribuit deciziei Comisiei.

Președintele Comisiei semnează în registru pentru conformitate.

(6) Cu cel puțin 3 zile înaintea ședinței Secretariatul tehnic distribuie membrilor Comisiei și invitaților: nota de prezentare a problemelor supuse dezbaterii și soluțiile propuse, sub semnătura directorilor coordonatori. Membrii din Comisie care au avut propuneri pe ordinea de zi sunt obligați să consemneze luările de cuvânt ale participanților legate de subiectul propus și să le transmită Secretariatului tehnic, care va redacta procesul-verbal al ședinței. Procesul-verbal va fi semnat de membrii prezenți ai Comisiei și va fi păstrat de Secretariatul tehnic.

(7) În termen de 3 zile de la data ședinței, Secretariatul tehnic redactează decizia Comisiei, care va conține numai soluțiile aprobate de aceasta, pe care o va înainta spre aprobare ministrului finanțelor publice. Prin grija Secretariatului tehnic și a directorilor coordonatori, decizia Comisiei se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro